

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Definitio Ecclesi[a]e sumpta ex S. literis 24

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

S. sunt regenerati : in quo coetu multi manent in hac vita non renati, habentes peccata contra conscientiam, &c.

Hanc descriptionem reprehendunt Aduersarij primum in eo quod dicunt, illam viuam tantum Ecclesie membra complecti : imò verius esse descriptionem inuisibilis illius Ecclesie.

Responsio.

Descriptio illa quæ habetur in Libro est ex S. Scripturis ad verbum desumpta, quare à nemine vituperari potest. Etenim Spiritus S. dicit, *veram Ecclesiam Dei esse Corpus Christi*, hoc est, *congregationem illorum, qui in Christo viuunt, & Christus in ipsis, quorum ipse caput est, illi verò viuæ eius membra, caro de carne eius, & os de ossibus eius.* Ephes. 4. & 5. Tales verò sunt soli renati. Et hanc tantum Ecclesiam intelligit Dominus, cum inquit, Matth. 16. *Super hanc petram adificabo Ecclesiam meam, & porta inferorum non preualebunt illi*, iam verò quicumque renati non sunt, illis dominantur adhuc portæ inferorum. Hæc Ecclesia est vnicus grex Christi & congregatio illarum ouium Christi, *quæ ipsum & vocem eius agnoscunt, eumque sequuntur*, Ioan. 10. Et quid opus est multarum scripturarum citatione ? Cum fateamur in symbolo Apostolico, quod compendium est & summa scripture, *nos credere sanctam Ecclesiam*, hoc est, *congregationem & communionem sanctorum. Nemo autem sanctus est, nisi qui viuat in Christo, & per spiritum eius sanctificatus est. Qui verò regenerati non sunt, & Spiritum Christi non habent, & non sunt Christi*, Rom. 8. Quare neque sunt de Ecclesia & corpore Christi, etiamsi in externam communionem doctrinæ & Sacramentorum fidelibus sint in hac vita admixti, quemadmodum palea tritico.

Definitio Ecclesie sumpta ex S. Literis.

CAPVT XXIV.

His & omnibus alijs scripturis de Ecclesia Christi, quibus Christianus liquidò cognoscere potest, S. Scripturam nihil aliud vocare veram Ecclesiam Christi, quam congregationem renatorum : quibus tamen in hac vita per externam conuersionem & communicationem admixti sunt etiam non renati.

Hæc Ecclesia est etiam visibilis Ecclesia : Cum enim sit congregatio fidelium : fideles autem facile cerni possint, vt qui adhuc in hoc mundo viuunt, etiamsi de mundo non sint, consequitur, hanc Ecclesiam videri facileque agnosci posse, nempe ex fructibus eius, vera videlicet confessione Christi, & communicatione cum omnibus membris Christi in verbo, Sacramentis & disciplina.

Mundus quidem non nouit illos, siquidem nec Deum nouit, 1. Ioan. 3. Nec possunt fideles cuiusquam cor intueri. *Homo etenim videt ea quæ foris sunt*, inquit Samuel, *Deus autem inspicit cor*. 1. Sam. 16. Adhæc non debent
Christian

Christiani quemquam temerè & antè tempus iudicare, quoad vsque *Dominus abscondita tenebrarum illuminabit, & manifestabit consilia cordium*, 1. Cor. 4. Nihilominus tamen possunt Christiani se inuicem ex fructibus fidei ad eò cognoscere, vt sciant vbi Ecclesiam Christi inuenire, & cum quibus communicationem Christi seruare debeant, cum quibus verò non item. *Bona & mala opera partim antea manifesta, partim per iudicium cognoscuntur, & occultari non possunt*, 1. Timoth. 5. Quapropter cum Ecclesiam Liber describat esse cõgregationem verè credentium Deo, non inuisibilem sed visibilem Ecclesiam Christi describit. Est igitur Aduersariorum obiectio nihil aliud nisi inanis calumnia.

Adhæc sub illa descriptione non viuunt tantum, vt Aduersarij cauillatur, sed etiam mortua membra, quæ viuus adhuc in externa communicatione admixta sunt, comprehenduntur. Expressè enim positum est: In quo cœtu multi manent in hac vita non renati, habentes peccata contra conscientiam. Sed quemadmodum S. scriptura, ita etiam hæc libri Reformationis descriptio vtriusque generis membra Ecclesiæ comprehendit, idque distinctè, sicut etiam maximo à se inuicem discrimine distant. Soli enim renati sunt veri filij Dei, verus grex Christi & cõgregatio, quemadmodum ex S. scriptura probatum est. Quare ponitur in libro, Ecclesiam Dei cœtum renatorum. Quoniam verò etiam non renati falsa coram hominibus specie cum renatis externè communicant, in verbo, Sacramentis, & disciplina, ideò Liber appofuit; In quo cœtu multi manent non renati.

Quod verò Aduersarij obiiciunt: Hæc verba præcedentibus esse cõtraria. Si enim Ecclesia sit congregatio illorum tantum, qui verbo Dei veraciter credunt, suntque regenerati, quomodo possunt in eadem illa congregatione esse & manere plurimi, qui non sunt regenerati, rursus non fideliter agunt Aduersarij. Liber enim Reformationis vocabulum (tantum) non habet, sed ab ipsis appositum est. Et quamuis etiam hanc vocem addidisset, nihil tamen posuisset aut dixisset contrarium. Nam hæc duæ locutiones, quod vera Ecclesia & corpus Christi sit congregatio tantum renatorum & viuorum membrorum Christi, & quod nihilominus in isto cœtu maneant, qui regenerati non sunt iuxta se inuicem optimè consistere possunt: quandoquidem constat, scripturam hunc loquendi modum (In Ecclesia esse & manere) duplici sensu vsurpare: quorum alter est secundum iudicium humanum: alter secundum iudicium Dei.

Et iuxta primum quidem sensum, nempe secundum cognitionem hominum, inquit scriptura, Esse etiam in Ecclesia, qui falsa tantum specie, & coram hominibus veris Christi Membris, in externa communicatione Ecclesiæ sunt consociati. De talibus dicit Ioannes, *E nobis egressi sunt, sed non erant ex nobis, Nam si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum*, 1. Ioan. 2. Quod si illi è veris Christianis & Ecclesia egressi sunt, fuerunt utique in ea iam ante, sed externa specie & coram hominibus. Et si non fuerunt ex illis, vt Ioannes ait, nunquam etiam

rectè in Ecclesia fuerunt, nempe in veritate & coram Deo.

Eiusmodi duplicem loquendi formam vsurpat etiam Christus Dominus cum dicit Mar. 10. *Quicumque non acceperit regnum Dei tanquam puer, haudquaquam ingrediatur in illud. Quod si quis accipit regnum Dei, habet illud, & ingressus est in ipsum, sed coram hominibus. Si vero non acceperit tanquam puer, abnegatione suspensus, & velut gratuitum donum Dei, haudquaquam ingrediatur in illud, coram Deo.*

Eodem modo dicit Dominus etiam Ioan. 15. *Omnem palmitem in me non ferentem fructum tollit. Item, Qui manserit in me, & ego in eo, hic fert fructum multum. Si quis in me non manserit, eiectus est foras, &c.* Quibus verbis Dominus geminam manendi in se rationem ostendit, Vnam, per quam homo perpetuo fert fructum: tales sunt renati in Domino. Alteram, qua homo nullos omnino fructus profert, quod est tantum in speciem, & coram hominibus in Domino esse, non in veritate & coram Deo.

Ex his hominibus perspicuum est, veram Ecclesiam Christi esse congregationem tantum renatorum. Nam qui regenerati non sunt, ij non sunt Christi, atque idcirco neque de Ecclesia eius. Nihilominus tamen sunt & manent inter istos renatos coram hominibus, & quantum ad externam Ecclesie communicationem pertinet, professionis Christi, & vsus Sacramentorum, etiam non regenerati.

Collegium Canonicorum Coloniae reuera est congregatio tantum eorum qui Domini nati sunt, & Doctorum, qui ad Observationem ordinationum & statutorum Collegij Colonienfis sese tradiderunt. Si verò Collegium illud cogere in Canonicos recipere, quicumque illud desiderarent, dominosque se ac doctores iactarent absque vlla vltiori probatione: quemadmodum Ecclesia recipere cogitur omnes qui se Christianos esse fatentur, & de quibus contrarium adhuc comprobatum non est: annon contingere posset, vt in hanc Canonicorum Colonienfium congregationem irreperent, qui nec nati Domini, nec Doctores essent? Quod etiam si fieret, tales autem nondum cogniti, aut rursus è Collegio eiecti essent, diceretur, siquidem rectè quis loqui vellet, Collegium Colonienfe est congregatio natorum Dominorum & doctorum: etiam si per fraudem ac falsam venditionem in Collegio esse & manere possent, qui nec nati Domini, nec Doctores essent. Sic quoniam ad Ecclesiam Christi nulli alij pertinent, nisi regenerati, in eamque nulli non renati recipiendi sint si cognoscantur, quemadmodum tales in veritate, & coram Deo in ea esse non possunt, meritò de ista Ecclesia & cœtu Dei ita etiam loquendum est, sicut coram Deo se habet, & ipse in sacra Scriptura sua ea de re loquitur, ac dicendum, Ecclesiam esse congregationem renatorum & verorum membrorum Christi, quamuis ei multi etiam non renati admixti sint.

Beatus Apostolus Paulus, cum presbyteris Ephesinis Ecclesias commendabat, quamuis probè sciret, fieri posse vt in eis nonnulli etiam nō renati laterent, nihilominus tamen Ecclesiae vocabulum ad solos renatos

renatos propriè refert, cum inquit, *Attendite igitur vobis & cuncto gregi, in quo vos Sp. S. posuit Episcopos ad regendum Ecclesiam Dei, quam acquisit sanguine suo.*

Ad eundem modum facit etiam, cum ad Timotheum scribit, ei que munus Episcopale ritè in Ecclesia obeundum & administrandum imponit. *Hæc scribo tibi, inquit, sperans fore ut veniam ad te cito. Quod si tardius venero, ut noris quomodo oporteat in domo Dei versari, quæ est Ecclesia Dei vsuentis, columna & stabilimentum veritatis.*

Iam verò per sanguinem Christi acquisitum esse, gregem & domum Dei esse, columnam & stabilimentum veritatis, id regeneratis tantum propriè conuenit. Ad hunc modum veteres Ecclesiæ Christi semper crediderunt & docuerunt, quarum innumera testimonia citari possent. Verum ne humana querantur, ubi diuina in promptu sunt, sufficiat vnum aut alterum dictum Catholicissimi Augustini adferre. Is ita scripsit: *Cerè manifestum est, id quod dicitur (in Ecclesia, intus & foris) in corde non in corpore cogitandum.* (ap. ult. lib. V. de Baptismo contra Donatistas. Item lib. VI. cap. 2. *Quisquis non habens charitatem, & perditas vias morum ingrediens pessimorum, intus videtur esse, cum foris sit. Sic senserunt omnes Ecclesia Dei: ita enim docet Verbum eius.*

Cæterum Aduersarij non tantoperè timent, ne non renatis, qui aperte iuxta carnem viuunt, communicatio Christi in spiritualibus & cælestibus bonis substrahatur, atque in temporalibus & mundanis. Verum sic se res habet: Solidum fundamentum Dei stat, habens signaculum hoc, *Nouit Dominus qui sunt sui, & Discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Christi,* 2. Tim. 2.

Contra hoc nullum facit omnium illorum dictorum, quæ sunt ab Aduersariis hoc loco adducta. Cuiusmodi est illud de area Domini, Matth. 3. & de agro, in quo zizania inter bonum semen feruntur. Item de verriculo Euangelico, Matth. 13. De decem virginibus, Matth. 25. De frugiferis & infrugiferis palmitibus in vite Christo, Ioa. 15. denique de his qui speciem quidem & formam pietatis habent, vim verò eius abnegant, 2. Timoth. 3. Quemadmodum enim primum dictum Ecclesiam areæ seu horreo confert, in quo paleæ adhuc sub tritico latent: ita etiam fatetur Liber, in Ecclesiis Christi in hac vita malos esse bonis admixtos. Interim tamen sicut area seu horreum non palearum horreum est, sed tritici, repositorium; ita etiam in Ecclesia Christi congregatio est verorum filiorum Dei, non eorum, qui falsam tamen speciem ac formam gerunt.

Similiter, verriculum Euangelij, etiamsi in vastissimum huius mundi pelagus iniectum, malos etiam ac putridos pisces cum bonis concludit, non tamen propter malos, sed propter bonos eiicitur. Qui soli sunt captura, & pisces Christi: non autem putres, etiamsi sagena externæ communicationis adhuc teneantur comprehensi.

Sic nec stolidæ virgines, sed prudentes sunt famulæ Christi. Et palmites Christi in ipso Christo Domino, qui est vitis vera, sunt tan-

tum frugifera, non autem infrugiferi: qui non simulata tantum specie, sed reuera ipsi adhærent, in eoque viuunt. Denique ij tantum Domini sunt, qui simul cum forma vim quoque pietatis habent: non autem, qui solam tantummodo formam habent, vim verò ipsam abnegant.

Adhuc vnum dictum allegant Aduersarij, Matth. 13. de agro, in quo zizania seminantur inter triticum, Et agrum assimulant Ecclesiæ. Verù Christus, qui est melior suorum verborum interpret, dicit, Mundum, non Ecclesiam esse agrum: quamuis eodem loco quoque dicat, Angelos in consummatione huius seculi omnia offendicula, omnesq; qui iniquè operantur, congregaturos ex regno suo, & missuros in caminum ignis. Illa vera scandala, & ij qui iniquè operantur, sunt, vt inquit Dominus, filij illius mali, diaboli, Bonum verò semen sunt, filij regni. Ergo & ex hoc dicto perspicuum est, dicendum esse, quod Ecclesia, quæ est regnum Christi, sit congregatio filiorum Dei, qui regenerati sunt: non autem etiam filiorum diaboli, sed quod ij quidem in præsentī vita inter filios Dei per diabolum seminentur.

Haecenus de prima parte huius Articuli, & de ea quæstione, Quinam reuera sint de Ecclesia Christi, aut non? Ex quo Articulo Aduersarij multa absurda, & Ecclesiæ Christi periculosa adducere solet. Quare debent Christiani, quò ad hunc Articulum, verbo Dei seipfos probè munire: quæ causa fuit, vt tantò etiam copiosius ea de re scripserimus.

Secunda pars.

De signis Ecclesiæ.

C A P. XXV.

ALTERA pars huius Accusationis circa præsentem articulum est de signis & notis monstrantibus Ecclesiam: quibus cognosci potest, quinam cætus sit vera Ecclesia Christi: cui se adiungere debeat omnis Christianus in communicatione Christi, qui in talem cætum vel fortuitò venit, vel in eo moratur.

Hoc loco quatuor sunt quæ reprehendunt Aduersarij. Primum est, Librum Reformationis ponere tria signa, cum sint quatuor. Secundum, Librum ponere tertium signum, cum tamen cum primo planè sit idem: atque hoc modo duo tantum manere signa. Quartum, Quod etiam de primis duobus non rectè doceat.

Responsio.

QUò ad primum huius Accusationis caput solidè respondeatur, anaduertendum est. Cum vnique Christiano necessarium sit, vt vbicunque locorum existat, vbi Ecclesia Christi est, ei sese adiungat, eamque audiat. *Qui enim Ecclesiam Christi non audit, is à Christianis*